

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114208181
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114208181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľky: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Y. XXXX/XX, XXX XX B., občan SR, proti odporcovi J. M. R., s.r.o., so sídlom: J. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o, so sídlom: Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-2300/13-LP zo dňa 20.1.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom V. Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, v konaní pred rozhodcom Mgr. Luciou Pohančénikovou, v právnej veci žalobcu J. M.-R., s.r.o., A.: XXXXXXXXX, proti odporcovi L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX B., o zapl. X.XXX,XX € s prísl. sa zrušuje.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 28.02.2014 sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi zrušenia Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, rozhodcu Mgr. Lucie Pohančénikovej sp. zn. RK-PC-2300/13-LP zo dňa 20.01.2014. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 19.10.2012 s odporcom uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 1.500,- eur. V rozhodcovskej zmluve, ktorá tvorila súčasť zmluvy, bolo dohodnuté, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy, s porušením, skončením, neplatnosťou zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z uvedených rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku (uvedené Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici), pričom výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane, ktorá podáva návrh. Keďže si navrhovateľka ako dlžníka neplnila povinnosti zo zmluvy, úver sa stal splatným a odporca podal žalobu o zaplatenie sumy 3.151,93 eur Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-2300/13-LP dňa 20.01.2014, ktorý bol navrhovateľke doručený dňa 24.02.2014. Navrhovateľka poukázala na to, že rozhodcovská zmluva je neurčitý právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je neplatná a tiež je neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 r/ Občianskeho zákonníka a keďže sa navrhovateľka nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné. Navrhovateľka teda popiera platnosť rozhodcovskej doložky, táto je neurčitá preto, že neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať. Keďže je zmluva o revolvingovom úvere zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľskou zmluvou, navrhovateľka uviedla, že rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z predtlačenej formy. Rozhodcovská zmluva je vopred pripraveným celkom, dlžník tak svojím podpisom mohol rozhodcovskú zmluvu akceptovať, čo bolo podmienkou poskytnutia úveru, alebo rozhodcovskú

zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Uviedla tiež, že rozhodcovský súd nerešpektoval normy na ochranu spotrebiteľa, takže je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z.. Procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa, pretože podľa čl. 15 rozhodcovského poriadku rozhodol rozhodcovský súd v skrátenej konaní (a teda vydal de facto platobný rozkaz s odôvodnením), pričom lehota na podanie žalobnej odpovede bola určená na 10 dní (čo je menej, než na podanie odporu podľa OSP) a podmienkou na žalobnú odpoveď je zaplatenie poplatku, hoci v riadnom súdnom konaní by bol spotrebiteľ od poplatkov oslobodený zo zákona. Navrhovateľka uviedla, že v zmluve je neprijateľnou podmienkou aj zmluvná pokuta a úver by mal byť posúdený ako úver bezúročný a bez poplatkov, čo rozhodcovský súd nezohľadnil, uviedla, že žiadne úverové podmienky nesmú skrývať také dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že tak môžu uniknúť pozornosti spotrebiteľa. Zdôraznila tiež povinnosť konať v súlade s dobrými mravmi pri uzatváraní zmluvy aj v rovine výkonu práv a povinností a žiadala aj odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Uznesením č.k. 4C/76/2014-28 zo dňa 24.03.2014 súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 08.07.2014 a uviedol, že žaloba je nedôvodná a ochranu spotrebiteľa nemožno vykladať tak, že by spotrebiteľ mal byť zbavený zodpovednosti za svoje konanie. Obsah a dôsledky rozhodcovskej zmluvy boli navrhovateľke vysvetlené, čo vyplýva z obsahu zmluvy. Nesúhlasil s tým, že by rozhodcovská zmluva nešpecifikovala spory, na ktoré sa vzťahuje. Ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie sú podľa odporcu neprijateľné. Navrhovateľka mohla vlastným úkonom ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a aj obsah vzájomného vzťahu, a preto je rozhodcovská zmluva individuálne dojednaná, rozhodcovská zmluva nebola súčasťou nejakých všeobecných podmienok, ani inej zmluvy a navrhovateľka mohla pri jej odmietnutí uzavrieť zmluvu o úvere. Navrhovateľka mohla nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, alebo mohla dosiahnuť jednostranne jej zánik, a to bez vplyvu na existenciu hlavnej zmluvy o úvere, teda nebola podmienkou pre vznik úverového vzťahu. Navrhovateľka mohla od rozhodcovskej zmluvy jednostranne odstúpiť do 14 dní od jej uzavretia, čo by nemalo vplyv na trvanie zmluvy o úvere. Rozhodcovská zmluva teda bola individuálne dojednaná, a preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukázal aj na to, že navrhovateľka mala možnosť sa oboznámiť s pravidlami rozhodcovského konania v obchodnom vestníku v zmysle § 12 ods. 3 zák. č. 244/2002 Z.z.. Dal do pozornosti to, že obe strany majú možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a štátnym súdom, preto nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa k rozhodcovskému konaniu, ak konanie začne dodávateľ a tiež odporca uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe rovnakého postupu, aký sa uplatňuje v konaní pred súdom pri vydaní platobného rozkazu, ale navrhovateľ nepodal ani žiadne vyjadrenie k veci, i napriek výzve rozhodcovského súdu. Tiež uviedol, že navrhovateľka nepreukázala, že došlo k porušeniu predpisov na ochranu spotrebiteľa, zmluvná pokuta bola podľa odporcu riadne písomne dojednaná a boli dodržané aj ustanovenia o maximálnej výške sankcií za omeškanie s plnením záväzkov podľa § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Odporca preto žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Odporca svoje vyjadrenie doplnil podaním zo dňa 17.04.2015, v ktorom uviedol nad rámec už uvedeného ešte to, že individuálne dojednanie zmluvnej podmienky treba vykladať tak, že ide o ustanovenie, ktoré nielen spotrebiteľ naformuloval, ale hlavne také ustanovenie, ktoré síce vopred pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho nepriať, odmietnuť alebo anulovať bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia. Možnosť dodatočného odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy preukazuje to, že bola individuálne dojednaná, keďže jej uzavretie mohla navrhovateľka aj dodatočne prehodnotiť, bola samostatným úkonom na samostatnej listine a nebola podmienkou uzavretia zmluvy o úvere.

Súd nariadil pojednávanie na deň 22.04.2015, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka. Odporca žiadal prostredníctvom právneho zástupcu ich neúčast' na pojednávaní ospravedlniť a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s celým spisovým materiálom.

Navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu, uviedla, že rozhodcovská zmluva nebola s ňou osobne a individuálne dojednaná, ale tvorila navonok celok, ktorý ona vnímala ako zmluvu o revolvingovom úvere a nemala na výber vyjadriť svoj prípadný nesúhlas s touto rozhodcovskou zmluvou. Konanie pred rozhodcovským súdom považuje za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa a rozhodcovský súd ani nemal právomoc na rozhodnutie v danej veci a bola ako spotrebiteľ znevýhodnená. Ďalej uviedla, že uzatvorila zmluvy na dva úvery, ale odporca ich rozdelil na štyri, pritom každý z úverov mal výšku 2.650,- eur a z tejto sumy jej ešte stiahli 200,- eur pre prípad, že by nemohla úver splácať, a preto dostala o 200,- eur v každom z týchto úverov menej. Pritom pri podpisovaní zmluvy jej to vôbec nebolo oznámené. Teda navrhovateľka podpísala dve zmluvy, odporca jej to však rozdelil na štyri úvery po 1.500,- eur. Matematicky to vychádza tak, že šlo o sumu 2.650,- eur, teda po stiahnutí sumy 200,- eur vychádza $2.450,- \text{ eur} \times 2 = 4.900,- \text{ eur}$. Navrhovateľka uviedla, že aj predtým už mala od odporcu úver, ktorý celkom splatila, čo sa týka druhého úveru, za tým účelom ona vyhľadala pracovníčku odporcu, v treťom prípade jej zavolať pracovníčku odporcu a opýtala sa, či nepotrebuje úver. Prvýkrát úver splatila, druhýkrát splácala a potom ostala bez práce a keď mala peniaze, tak poslala aj 250,- eur, resp. posielala splátky po 10,-, po 20,- eur. Potom odporca žiadal, aby jednorázovo vyplatila na každom z tých 4 úverov všetko a následne, hoci mala úver na 1.500,- eur, z rozhodcovského súdu jej bolo doručené, že má povinnosť zaplatiť sumu 3.000,- eur.

Navrhovateľka na pojednávaní ešte uviedla, že pri podpisovaní zmluvy sa o rozhodcovskom súde vôbec nehovorilo a ona sa o rozhodcovskom súde dozvedela až potom, kedy jej boli z rozhodcovského súdu doručené dokumenty, že má zaplatiť 3.000,- eur alebo aj viac, pričom dodala, že ona ani nevedela, že niečo také ako rozhodcovský súd existuje. Ďalej dodala, že zmluvu uzatvárala v kancelárii odporcu, boli s odporcom dohodnutí iba na výške úveru, na výške mesačnej splátky a o ostatných veciach jej nikto nič nepovedal, ani o tom, že by jej mali stiahnuť 200,- eur na poistenie, ani o žiadnom rozhodcovskom konaní. Navrhovateľka si nepamätala, či čítala zmluvu, ale uviedla že obchodné podmienky si neprečítala, zrejme si pozrela iba prvú stranu zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľke dali pracovníci podpísať papiere, bolo ich veľa a ona ich iba podpísala. Potvrdila, že na rozhodcovskej zmluve je jej podpis, ale dali jej tri alebo štyri v celku zviazané zmluvy, ona im to len popodpisovala, nič jej nepovedali, že by aj rozhodcovská doložka tam mala byť, pretože keby jej to povedali, určite by sa k tomu vyjadrila pri podpisovaní zmluvy. Uviedla, že pri prvom skoršom úvere, ktorý celý splatila, nemala problémy, keďže všetko vyplatila, ani vtedy ju na rozhodcovskú zmluvu pracovníci odporcu neupozornili, nevie však, či ju vtedy popodpisovala alebo nie. Keby totiž niečo o rozhodcovskej zmluve vedela z prvého úveru, tak by bola už vedela aj pri ďalších, že niečo také existuje.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Účastníci konania dňa 19.10.2012 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 1.500 eur. Poskytnutý úver sa navrhovateľka zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. K zmluve boli pripojené zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere navrhovateľa.

Na osobitnej listine datovanej dňom 19.10.2012 označenej ako rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX dlžník (navrhovateľka) vyhlásil, že s uzavretím rozhodcovskej zmluvy súhlasí. Odporca vyhlásil, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere a že dlžník nie je tento návrh povinný prijať. Veriteľ vyhlásil, že dlžníka pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy poučil o dôsledkoch jej uzavretia, a to o tom, že dôsledkom jej uzavretia bude možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, s porušením, ukončením alebo neplatnosťou tejto zmluvy v rozhodcovskom konaní, ale že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, výber z alternatív je na žalobcovi.

Táto listina upravovala rozhodcovskú zmluvu tak, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce, alebo súvisiace s ustanovením tejto zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Ďalej bolo uvedené, že dlžník je od tejto zmluvy oprávnený odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych

dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Dňa 11.10.2013 podal odporca ako veriteľ návrh na začatie rozhodcovského konania Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, ktorým sa domáhal zaplataenia pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej dlžníkovi poskytol úver v sume 1.500,- eur. Navrhovateľ sa domáhal zaplataenia sumy 3.151,93 eur so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania.

Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina vydaným rozhodcom Mgr. Luciou Pohančeničkou pod sp.zn. RK-PC-2300/13-LP z 20.01.2014 súd zistil, že rozhodcovský súd zaviazal navrhovateľku ako dlžníka na zaplataenie sumy 3.131,93 eur so zmluvnou pokutou 0,065% denne a úrokom z omeškania 1,775% ročne zo sumy 80,37 eur od 17.12.2012 do 20.12.2012, zo sumy 80,37 eur od 17.01.2013 do 10.02.2013, zo sumy 79,33 eur od 17.02.2013 do 27.02.2013, zo sumy 77,50 eur od 17.04.2013 do 14.08.2013, zo sumy 17,50 eur od 15.08.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 17.05.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 17.06.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 17.07.2013 do zaplataenia, zo sumy 2.893,32 eur od 22.07.2013 do 14.10.2013 a zo sumy 2.873,32 eur od 15.10.2013 do zaplataenia, a to až do dňa, kedy zmluvná pokuta a úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500,- eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je odporca (dlžník - v tomto konaní navrhovateľka) povinný zaplatiť veriteľovi iba úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 3.131,93 eur do zaplataenia. Ďalej navrhovateľka bola zaviazaná nahradiť poplatky za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 464,31 eur. Vo zvyšku rozhodcovský súd návrh zamietol.

V poučení bola navrhovateľka (v tom konaní odporkyňa) poučená, že účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského súdu na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Uvedený rozsudok bol doručený navrhovateľke (v rozhodcovskom konaní odporkyňi) dňa 24.02.2014 (č.l. 18), čo ani odporca nespochyboval.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania návrhu na začatie konania:

Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania návrhu na začatie konania: Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1, 2,3 a 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2012 medzi navrhovateľkou ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom je vzťahom občianskoprávnym. Odporca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Navrhovateľka zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Uvedená zmluva má potom vzhľadom na tieto atribúty charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Z obsahu spisu súd zistil, že navrhovateľka podala návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku v 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 24.02.2014, pričom návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde podala dňa 07.03.2014, preto sa súd zaoberal dôvodmi podaného návrhu na začatie konania.

Keďže predmetom sporu bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd sa prioritne zaoberal otázkou, či vôbec bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi konania, keďže navrhovateľka namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Odporca vo svojom vyjadrení konštatoval, že navrhovateľka mala možnosť dosiahnuť, že nebude viazaná rozhodcovskou zmluvou, pretože táto

nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy a navyše, aj po jej uzavretí mohla navrhovateľka v 14-dňovej lehote od nej odstúpiť.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. Slobodná voľba vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. Odporca si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 ods. 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola musí platiť aj vtedy, keď zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený na samostatných listinách. Niet dôvodu súdnu kontrolu formulárovej zmluvy vylúčiť iba preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázané vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa spotrebiteľom predkladajú na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali sami spotrebiteľia.

Súd zastáva názor, že spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve v prejednávacom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o revolvingovom úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň), ktorým odporca sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Veriteľ, teda odporca, z vyššie uvedených dôvodov nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve, resp., že by si navrhovateľka osobitne vymienila jej dojednanie. Navrhovateľka nebola pri podpise zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy informovaná o náležitostiach, boli jej uvedené len údaje revolvingového úveru, aj to v nedostatočnej miere, nakoľko bola informovaná len o výške poskytnutého úveru a výške jednotlivých splátok. Rozhodcovská zmluva jej bola pri podpise o revolvingovom úvere len daná na podpis, bez ďalšieho oboznamovania. Navrhovateľka nevedela posúdiť za daného stavu svoje možnosti, ovplyvniť obsah takejto zmluvy, keďže s rozhodcovskou zmluvou podľa jej výpovede nikdy predtým skúsenosť nemala, nemala vedomosti, čo znamená rozhodcovská zmluva a rozhodcovský súd, a navyše, mnohé ustanovenia zmluvy či dojednaní boli naformulované takým drobným písmom, že ich bolo možné len s ťažkosťami dôsledne prečítať v rámci podpisovania viacerých listín súvisiacich s poskytovaným úverom.

Pokiaľ odporca tvrdil vo svojom vyjadrení, že rozhodcovská zmluva nemala byť podmienkou uzatvárania a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, je nutné podotknúť, že toto prehlásenie je zakomponované nevýrazne - malým písmom - do ostatného textu, ktorý má spolu cca 28 riadkov. Jej súčasťou je aj, tiež malým písmom uvedené, prehlásenie, že navrhovateľka ako dlžník bola poučená o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, avšak navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že pri podpise zmluvy jej vôbec nebolo vysvetlené, čo je rozhodcovské konanie a rozhodcovská zmluva, že ani nevedela, čo znamená rozhodcovský súd a na osobitosti konania pred rozhodcovským súdom nebola vôbec upozornená. Odporca preto neuniesol dôkazné bremeno toho, že navrhovateľku ako spotrebiteľku skutočne poučil o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy.

Súd zároveň podotýka, že rozhodcovská zmluva bola navrhovateľkou podpísaná v rovnaký deň, ako zmluva o revolvingovom úvere, a teda nie v čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale už na samotnom začiatku zmluvného vzťahu, kedy jej navrhovateľka nemusela prikladať väčší význam, pretože vôľa navrhovateľky bezpochyby primárne smerovala k uzatvoreniu úverovej zmluvy. Potvrďuje to aj vyjadrenie navrhovateľky na pojednávaní, že jej boli predložené tri alebo štyri zviazané zmluvy, ku každému úveru jedna zložka, pričom ona podpísala všetko, ako jej bolo predložené, keďže sa domnievala, že to všetko je potrebné podpísať, aby dostala úver. V tejto súvislosti neobstojí argument odporcu, že navrhovateľka mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 dní. Od spotrebiteľa nemožno spravodlivo žiadať, aby využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorej uzavretie ani primárne nesledoval (keďže predmetom jej záujmy bola hlavná - úverová zmluva), ak nerozumie obsahu tejto zmluvy, pretože jej v súvislosti s ňou nebolo poskytnuté vysvetlenie zo strany odporcu a navyše za stavu, ak ju navrhovateľka uzavrela v čase, keď medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebol spor, z ktorého by hrozilo využitie rozhodcovskej zmluvy a tiež nepochybne za stavu, keď navrhovateľka v obdobnej situácii vo vzťahu s odporcom predtým nebola (keďže uviedla, že v predchádzajúcom prípade uzavretia

skoršej úverovej zmluvy, úver celý splatila a nemá ani v tejto skoršej súvislosti žiadnu vedomosť o tom, že by jej hrozilo v prípade sporu konanie na rozhodcovskom súde). V tej súvislosti súd poukazuje aj na to, že z dojednaní obsiahnutých v rozhodcovskej zmluve týkajúcich sa práva spotrebiteľa odstúpiť od nej (bod 7) nevyplýva, že odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy nemá vplyv na platnosť zmluvy o revolvingovom úvere tak, ako to vo svojom vyjadrení tvrdil odporca, a preto navrhovateľka (ako bežný spotrebiteľ), ktorý je bez právnického vzdelania, sa nemohla jednoznačne domnievať, že odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy nemá vplyv na platnosť zmluvy o revolvingovom úvere.

Ďalej treba dodať, že rozhodcovská doložka, ktorá mala v predmetnom konaní založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu navrhovateľky ako spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak by v konaní vystupovala na strane žalovaného (tak, ako tomu bolo aj v predmetnom rozhodcovskom konaní). O zmluvnú podmienku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto podmienky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu, bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko- právnej ochrany pred štandardnými zmluvami (In: Štandardné zmluvy, str. 214, Vydavateľ Aleš Čeněk, 2010, Kristián Csach).

Doložku nie je možné akceptovať, ak by vyžadovala od spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Teda ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ nie je len o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale o dôsledkoch, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Je známe, že existuje len minimum prípadov, v ktorých by nejaký spotrebiteľ vyvolal konanie pred rozhodcom a pokiaľ sa tak predsa len stalo, ide s najväčšou pravdepodobnosťou o výnimočný prípad. Súd zastáva názor, že možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú dodávateľia, tak, ako tomu bolo aj v konkrétnom prípade. V takomto prípade potom spotrebiteľ - navrhovateľka na základe rozhodcovskej doložky v takom znení, v akom bola do úverovej zmluvy vnesená, nemá inú možnosť, ako sa len podrobiť, na základe návrhu dodávateľa iniciovanému, rozhodcovskému konaniu. Pretože, ak má podľa znenia rozhodcovskej doložky právo voľby žalobca, čo je takmer výlučne vždy dodávateľ, potom uvedená doložka spotrebiteľovi, ktorý v drvivej väčšine prípadov vystupuje ako žalovaný, nedáva absolútne žiadnu možnosť voľby a núti ho podrobiť sa voľbe dodávateľa.

Takto formulovaná rozhodcovská zmluva je potom celkom zrejme najmä v prospech dodávateľa, ktorý už pri koncipovaní rozhodcovskej doložky (ako, že táto nebola medzi účastníkmi zmluvy individuálne dojednaná, ale bola jednostranne dodávateľom do formulára „predformulovaná“ vnesená, počítajúc s tým, že právne menej zdatný spotrebiteľ nebude môcť pri podpise zmluvy posúdiť dopad takto sformulovanej rozhodcovskej doložky) ráta s tým, že v drvivej väčšine prípadov bude práve dodávateľ v pozícii žalobcu majúceho možnosť podať žalobu na rozhodcovský súd bez toho, aby uvedený postup mohol spotrebiteľ akokoľvek ovplyvniť.

Na margo dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/ OZ súd považuje za potrebné ozrejmiť, že v dôvodovej správe sa uvádza, že „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“.

Zároveň súd poukazuje i na to, že takto koncipovaná rozhodcovská doložka nemôže požívať právnu ochranu ani podľa Smernice Rady 93/13/EHS.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa bodu 1 písm. q) prílohy Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, **PODMIENKY UVEDENÉ V ČLÁNKU 3 ODS. 3** sú podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať

žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Súd i s poukazom na uvedené konštatuje, že spôsob akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná, len formálne napĺňa podmienku uvedenú v prílohe Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v tom význame, že rozhodcovské konanie nebolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov zo zmluvy. I napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej doložky, reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa potom už podpisom rozhodcovskej zmluvy reálne vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu (či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplývať na obsah zmluvy).

Rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve bola v čase jej uzavretia neprijateľnou podmienkou (keďže ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) OZ bolo do Občianskeho zákonníka zapracované od 01.01.2008, tj. už pred uzatvorením úverovej zmluvy) a ako taká bola už od počiatku neplatná podľa § 53 ods. 5 Obč. zákonníka. Rozhodcovský rozsudok potom na základe uvedeného nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Keďže rozhodcovská zmluva je neplatná, rozhodcovské konanie nemalo prebehnúť a nemal byť vydaný ani rozhodcovský rozsudok, čo je samo o sebe dôvodom na jeho zrušenie podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. bez potreby ďalšieho skúmania prípadných iných namietaných dôvodov.

Súd však pre úplnosť dodáva, že rozhodcovský súd ignoroval predpisy určené na ochranu práv spotrebiteľa napriek tomu, že v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že skúmal úverovú zmluvu z pohľadu zákona o spotrebiteľských úveroch, preto by prichádzal do úvahy aj dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku § 40 ods. 1 písm. j / zák.č. 244/2002 Z.z..

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Pokiaľ ide o samotnú úverovú zmluvu, vzhľadom na formu a spôsob akým sú úverové zmluvné dojednania písané, je súd toho názoru, že navrhovateľka nemala možnosť si ich riadne prečítať a dôsledne sa s nimi oboznámiť, a teda pochopiť ich význam a následky. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2012 obsahuje neprimerané podmienky, najmä dojednanie o zmluvných sankciách o zmluvných pokutách (čl.14.1 zmluvných dojednaní), ktoré neboli dohodnuté individuálne v úverovej zmluve, ale sú súčasťou len zmluvných dojednaní, ktoré sú na predtlačenej tlačive, sú všeobecne koncipované pre veľký okruh dlžníkov - spotrebiteľov, pričom je zrejmé, že sa s nimi nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť ani zmeniť ich obsah. Takéto zmluvné pokuty sú pre bežného spotrebiteľa len ťažko zistiteľné, keďže nevyplývajú priamo zo zmluvy, ale sú obsiahnuté v ťažko prehľadných a čitateľných zmluvných dojednaniach s ktorými sa pri podpise zmluvy spotrebiteľ nemá možnosť dôsledne oboznámiť, preto možno usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu pristúpiť na „dohodu“ o zmluvnej pokute, a to podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. I napriek uvedenému však rozhodcovský súd zmluvnú pokutu dodávateľovi v napadnutom rozhodcovskom rozsudku priznal. Ďalej samotná

zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2012 odporca neuviedol povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a konečnú splatnosť úveru a ani povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko zmluva obsahuje len celkovú výšku splátky, počet splátok, bez toho, aby ju členil tak ako mu to určuje zákon. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa potom takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napriek uvedeným skutočnostiam bola navrhovateľka rozhodcovským rozsudkom zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 3.131,93 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne ako aj úrok z omeškania.

Súd poukazujúc na všetky uvedené dôvody rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria v Žiline RK-PC-2300/13-LP zo dňa 20.01.2014 rozhodol tak podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) z dôvodu, že navrhovateľka ako účastník rozhodcovského konania poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy a taktiež z dôvodu zistenia rozporu predmetného rozhodcovského rozsudku so zákonom, pretože rozhodcovský rozsudok zaväzuje navrhovateľku na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom aj samotné rozhodcovské konanie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z vyššie uvedených dôvodov súd potom návrhu navrhovateľky vyhovel v plnom rozsahu.

Keďže súd zrušil rozhodcovský rozsudok podľa ust. § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z., bude v konaní pokračovať po právoplatnosti tohto rozsudku podľa ust. § 43 ods. 1 cit. zákona.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 OSP.

Podľa § 142 ods.1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľka ako plne úspešný účastník v spore má právo voči odporcovi na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré jej v konaní vznikli. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia bola navrhovateľka povinná vyčísliť si uplatňované trovy konania (uplatnené v návrhu na začatie konania) v lehote 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku. Vzhľadom na to, že si navrhovateľka trovy konania v zákonnej lehote nevyčísli, súd v zmysle citovaného ustanovenia skúmal, či navrhovateľke ako úspešnému účastníkovi zo spisu vyplývajú trovy konania (s výnimkou trov právneho zastúpenia). Zo spisu však navrhovateľke žiadne trovy nevyplývajú (ani náhrada súdnych poplatkov, keďže bola ako spotrebiteľka od poplatkov oslobodená). Preto súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal. Za takýchto okolností súd v zmysle cit. ust. § 151 ods. 2 OSP nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania vo vyhlásenom rozsudku, kde konštatoval, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške vyčíslenej v písomnom vyhotovení rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.